

A Fővárosi Ítéltábla dr. Ivancsó Attila ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve(I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve(II. rendű felperes címe) II. rendű, dr. III.rendű felperes neve(III.rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek, a Busch Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt alperes nevealperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. november 29. napján meghozott 34.P.24.393/2011/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, az alperes perköltség fizetésére kötelezését mellőzi.

Kötelezi a III. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 6.350 (Hatezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására - 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.245.000 forintot, a II. rendű felperesnek 177.000 forintot, a III. rendű felperesnek 177.000 forintot és 86.550 forint perköltséget. Megkereste a B-i Földhivatalt, hogy a b.-i G. utca 34. II. emelet 5. szám alatti ingatlanra jegyezze be a jelenleg alperes néven szereplő 1/1 tulajdoni hányadra az I. rendű felperes tulajdonjogát 14/18, a II. rendű felperes tulajdonjogát 2/18, a III. rendű felperes tulajdonjogát 2/18 arányban, öröklés címén. Az alperest ennek tűrésére kötelezte. Rendelkezése szerint az alperes köteles megfizetni a III. rendű felperesnek 86.550 forint perköltséget, a le nem rótt 692.787 forint illetéket a alperes neveviseli.

Az ítélet indokolása szerint a 2006. április 28-án végintézkedés hátrahagyása mellett elhunyt **S.I.** örökhagyó hagyatékát a közjegyző ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéssel az alperesnek, mint szükségképpen örökösnek adta át, tekintettel arra, hogy a 2006. április 2-án kelt magánvégrendeletet, amelyben az örökhagyó minden vagyonát az **S.** Alapítványra hagyta, aggályosnak találta. A végrendeleti örökös a per megindítását határidőben nem igazolta, ezért az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés 2009. január 24-én teljes hatályúvá vált.

A felperesek az örökhagyó törvényes örökösei, akik öröklési igényükkel megkeresték az alperest, aki 2011. április 19-én kelt levelével arról tájékoztatta őket, hogy az öröklés jogcímén bekövetkezett tulajdonosváltásról

a közjegyző vagy bíróság rendelkezhet. Erre tekintettel peren kívüli megegyezésre nincs lehetősége.

A felperesek pontosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. rendű felperes részére 1.245.000 forint, a II. rendű felperes részére 177.000 forint, a III. rendű felperes részére ugyancsak 177.000 forint, valamint az általa lerótt 86.300 forint perköltség megfizetésére. A **b.-i** ingatlan vonatkozásában a felperesek tulajdonjoguk bejegyzését kérték: az I. rendű felperes 14/18, a II. rendű felperes 2/18, a III. rendű felperes 2/18 tulajdoni arányban.

Az alperes módosított ellenkérelmében a módosított keresetnek sem jogalapját, sem összepszerűségét nem vitatta. Ellenkérelméhez csatolta a hagyatékkal kapcsolatos bevételekről és kiadásokról szóló kimutatást.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek örökösi minőségüket okiratokkal, halotti és születési anyakönyvi kivonatokkal, valamint keresztlevelükkel igazolták, az alperes a felperesek örökösi minőségét nem vitatta. Az egymás közötti kötelezésük arányának igazolására a felperesek okirati bizonyítékokat csatoltak, amelyeket az alperes ugyancsak nem vitatott. A felperesek az eredetileg előterjesztett kereseti kérelmüket az alperes által a bevételekről és kiadásokról csatolt kimutatás becsatolása után módosították, a módosított összepszerűséget az alperes nem vitatta. Mindezekre tekintettel a bíróság a jogalap és összepszerűség tekintetében alapos keresetnek helyt adva rendelkezett az alperes marasztalásáról, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest perköltség megfizetésére, amely a III. rendű felperes által lerótt, összesen 86.550 forint összegű perköltségből áll. Az I-II. rendű felperesek költségmentessége folytán a további le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla mellőzze perköltségben való marasztalását. Hivatkozott a Pp. 80. § (1) bekezdésére, mely szerint ha az alperes a perre okot nem adott, a felperes keresetét elismerte, ezért az alperes költségében a felperest kell marasztalni. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdése értelmében a hagyatéki eljárás lefolytatása a közjegyző hatáskörébe tartozik. Abban az esetben, ha a hagyatékban ingatlan vagyon marad, a hagyatéki leltározás és az eljárás lefolytatása kötelező. A PK 262. számú állásfoglalás szerint a hagyatékátadó végzés az örökség tárgyát és az örökös személyét mindaddig igazolja, amíg a bíróság a peres eljárásban hozott határozatával másként nem dönt. Ennek megfelelően bármely érdekelt öröklési vagy hagyaték tárgyára vonatkozó egyéb igényét kizárólag perben érvényesítheti. Az öröklés jogcímén bekövetkezett tulajdonosváltásról kizárólag a közjegyző vagy a bíróság rendelkezhet, peren kívüli egyezséggel a közjegyző jogerős hagyatékátadó végzése sem a hagyaték köre, sem pedig az örökös személye tekintetében nem változtatható meg. Az első tárgyaláson a felperes keresetét elismerte, ezért a Pp. 80. § (1) bekezdése szerinti feltételek megvalósultak, így a perköltségben való marasztalása nem megalapozott.

A felperesek a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés alapos.

A Pp. 80. § (1) bekezdése szerint, ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell marasztalni.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdéséhez viszonyítva kivételes szabály, amelynek célja annak előmozdítása, hogy a jogosult által felszólított kötelezett önként teljesítsen, illetve semmi olyat ne tegyen, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik. Ezen szabály alkalmazásának két együttesen megkövetelt feltétele van, mégpedig az, hogy az alperes a perre okot nem adott, és az első tárgyaláson azonnal elismeri a felperes követelését.

Az ügyben a bíróság egy tárgyalást tartott. Ezen a tárgyaláson az alperes a felperesek keresetét sem jogalap, sem összegszerűség tekintetében nem vitatta, ezért az egyik feltétel teljesült. Ugyanakkor az alperes speciális helyzete miatt a peren kívüli megegyezés lehetősége kizárt. A Kúria PK 262. számú állásfoglalása szerint a teljes hatályú jogerős hagyatékátadó végzés, az abban megjelölt örökösnek e minőségét és örökségének tárgyát igazolja mindaddig, amíg a bíróság peres eljárásban hozott határozattal másként nem dönt. A hagyatéki eljárásban részt nem vett örökös öröklésből eredő igényét a törvény rendes útján, perben érvényesítheti. Mindezek alapján, miután a felperesek a hagyatéki eljárásban nem vettek részt, örökösi minőségük nem volt ismert, ezért a perindításra a felperesek öröklésből eredő igényének érvényesítéséhez volt szükség. Miután a közjegyző teljes hatályú jogerős végzésével az ingatlant az alperesnek adta át, az alperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került. Mint bejegyzett tulajdonos tulajdonjogáról a felperes javára az alperes öröklés jogcímén peren kívül nem mondhat le, mert a Ptk. szabályai szerint a tulajdonjogról lemondani nem lehet. Erre figyelemmel az alperes mint bejegyzett tulajdonos a Ptk. szabályai alapján peren kívül csak élők közötti jogügylettel ruházhatta volna át tulajdonjogát a felperesekre. Az örökös tulajdonjogának öröklés jogcímén való bejegyzéséről kizárólag a közjegyző a hagyatéki eljárásban, vagy a bíróság a perben rendelkezhet. Ezáltal a felperesek tulajdoni igényüket szükségszerűen csak perben érvényesíthetik, következésképpen a perindításra nem az alperes magatartása szolgáltatott okot.

A fentiek alapján a Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazásához mindkét konjunktív feltétel teljesült, ezért az elsőfokú bíróság tévedett, amikor kötelezte az alperest a III. rendű felperes részére perköltség megfizetésére, az alperes részére pedig perköltséget nem állapított meg. A fellebbezés kizárólag a perköltség fizetésével kapcsolatos rendelkezést sérelmezte, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését megváltoztatta, és mellőzte az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott a fellebbezési illeték viseléséről, a III. rendű felperest pedig a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés alapján kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2013. április 23.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.. Hegedűs Mária s.k.
bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
Háló Sándorné
tisztviselő